

18
Tertio. Nihil enim, nisi ad huc reuertit suam per se salutem
substantiam, in se recipit ipsam etiam, ad huc reuertit suam exi-
entiam. Ex patet, quia audiens visum non minus respicit
substantiam ab eodem recipit substantiam visum, et in dicitur pro-
portio extra se substantiam ad huc reuertit suam non visum su-
am: quod est positum in se spirituali ad huc reuertit suam
non existentiam, non etiam ad substantiam visum.

Quarto: quod est oculis potest dicitur audire, nam
tunc hoc non potest nati, tunc audiendo ad huc reuertit suam
non existentiam ad visibile, et inde suam etiam. Nihil illam,
quia ut oculis dicere si audire debet auditio cadere foras ab ocu-
lo, nec a principio foras audiente, quod non est oculis, sed alius aditus:
quod si oculis dicere si audire debet, si eius etiam, et migraret in
audientem, ut vis audiens foras in se in se proportiona-
to, illud quod dicitur huius audientem, sufficit, quod hinc, quod quod frat-
er recipit ad hunc mensuram generalem, nempe ipsam audientem, et
aliam inhaerentiam.

Quinto: quia sicut albedo ut dicitur Angelus hinc
albedinem, sufficit ipsa albedo posita in Angelo, quod aliam in haere-
ntiam, ita est ut oculis dicere si efficit auditum, sufficit, quod illa
quod dicitur quod aliam existentiam: et sicut albedo ut dicitur album, quod
ipsam albedinem recipit inhaerentia ad substantiam proportionalem,
ita est ut auditio dicitur audientem, quod ipsam auditio-
nem recipit, quod egrediatur a principio foras proportionato, nec
a se foras audiente: unde patet adhaerentia de se.

Sexto: Item in se proportionalem, nec dicitur
visum, sed terminare suam in se proportionalem, ut quod audi-
bile, nec dicitur visum terminare visum: quod oculis

improportionatum recipere accidens improportionatum.
 Ergo etiam: quia plura requirunt ad terminandum obiectum, quam
 ad receptionem, nam sicut in m^a S. & potest recipere spiritum,
 quam spiritus, et tunc potest non potest terminare talem spiritum
 in formam arguitur: hanc in eadem: nec, quod potest recipere
 talem spiritum non sicut potest illam terminare: quod
 ex eo, quod spiritus potest ponitur in subiecto improportionato, et re-
 quiritur, quod potest terminari ad obiectum improportionatum.

Respondeo spiritum immediate unionem
 ad obiectum, et non ad subiectum: nam nec hoc modo utitur argu-
 tur nisi illud spiritus factum in Deum. V. g. per spiritum spiritus et tunc mu-
 tet subiectum, non mutat obiectum ratione recipiendi, et terminandi sine
 eadem; nam duplex illud species per eundem spiritum potest et
 obiectum cognoscere, et eundem spiritum recipere, et non potest igni-
 simam spiritum terminare, id est potest variari subiectum superiora,
 et nunquam potest variari species obiectum. quia plura requirunt ad
 terminandum, quam ad recipiendum.

Est ratio videlicet: quia obiectum terminans surrit
 in se, et in genere in se factum specificantia: unde non intelligitur
 quod modo a Deo fieri potest deus, et tunc mutare obiectum,
 at vero in effecti receptione mater non est factum accidentalem
 in se, sed media passione, et inherencia. Unde potest deducere
 talem in se, aliter in se potest deducere sicut aliam
 passionem, et inherenciam ad subiectum improportionatum
 loco passionis, et inherencia ad subiectum proportionatum.

De duplici terminare: effectus generis, cuius audi-
 bile est capax: et tunc audibile non potest dici transpositionem.

qd est subter impoportionatum n potest illi hinc abbe-
 din. Ergo uiam, dicitur e: qd te remanere ab i i i i i
 geruio, attm in aij n pnt reparari ab ipso, siqz aij
 ipse, et uenurati p totum, ad qd remanet, ab
 us, subterantare, seu here accidens e ipse di no geruio ppa-
 rabilij ab ipso, iqd audien uenurati p subterant

Explicabitur in ferum: qd n pnt dari, nisi deti ut ppe
 jo nec ipse geruio sine ipse. Principio ante, nego uiam,
 ex ante n est regit, n posse dari gram geruio nisi tra-
 dum in aliqua ipse, et induo, n fa regit, qd si gram ger-
 uio denuet et denuet ipse, iqd opus n e, qd pfa
 denuet 2um tum id, qd in se heta. Pnt in aie intenso
 q unitate aie, t ppe, illij n uiaat interuonem: aia indiuibit
 ly uniti ma, qn illi uiaat indiuibilitim: pntis uiaat in
 ma, qn illam denuet uiaatentem ipse in aere, qn illam
 uiaat agnudentem in aie i: id uiaat in uiaat Magnetis,
 Pappodis, q n faciunt oim uiam. Effum falem in oibz sub-
 ty in qd uiaatentia

Subiectio 2.

Satisfit aliq argumentis

Oppone 2: Dey n pnt uariare naturam uiam inform-
 andi ab iij pfa: ut natij uiam informandi accidentij ma-
 ty: qd informet subter male, et accidentij ipse
 alij, qd informet subter ipse: jo Dey n pnt
 in uiaatere uiaat horum uiaatentem a. Q. L. uiaat ab i
 uiam: nam uiam natij terminandi in uiaat subijctia e ter-
 minare p piam nam ime, et in Dey pnt facere, ut

terminaret nam alienam mede ante unionem. item naty
 inus agentis uspori e' agere eduendo t' p'ia m'ia ac-
 cidens usporum; et in just elevari a' Deo, ut creet
 tale accidens. item inus naty informandi fra' Substantialy
 e' informare mam lenulam oi fra', et in Deo justua-
 viare istum mam, ponendo unam fra'm in ma hente al-
 iam, t' alijs a ~

Sic e' naty inus informandi g'itatis intemp' ut
 vob' e' informare subtm carny n'li g'itate, et a' portio-
 ristria; et in Deo just uariare istum mam ponendo
 sit deus calorem intemp' ut octo, imo calorem ut octo i'
 frigore ut octo: go silis t' unaturaly inus informa-
 ndi accidentis maly ut informare subtm mate, in talis
 inus poterit a' Deo mutari q' ad aualitatem ita ut in-
 formet subtm spirituale, r'evuando illius mam inform-
 andi naturam aptitudinalem a ~

Quo 2° Dico^o may: Deo n' just uariare naturam
 mam informandi alicuius fra', mam aptitudinalem r-
 uedo, actualem, nego may: informatio n' actualy, et inus
 actualy informandi n' e' qd' estale, id' accidentale, et in-
 d' accidentalia just d'ati uariatio sine mutacione,
 qd' just in accid'is extra subtm a ~

Opponez 3° accidens nec dinitus just poni in
 subto, cui n' comunicet suum effm' frater: id'
 nec gra' lapidi, nec albed' Angelis just comunicare
 suum effm' frater: nigt nec hys just d'ici gratias, nec An-
 gelis albas: go x^o. Dico^o may: ai n' uiu' alqm, t' alijs of-
 us frater, no, cui n' uiu' ois effm' nego may a ~

Unguis: effus fratris nihil aliud: qm fia pnta in
 subto y inheretiam: qd t comunicabit ois suis effus fratris, t
 n. ~~Unguis~~ Unguis ang: si subtum ut capax, et aptum ad effum
 fratrem, id est, si n. ut aptum, negs ang. Un effus fratris yfisiung
 n. e. illa fia, id fia i unione ad subtum aptum, un i subtum
 ponit ee inestum ad effum fratrem yfisiung, qum us ad ge
 nium uiuabit genius, n. us yfisiung.

Explicati: effus fratris aditus gra i redere gratum,
 et filium Dei adyptium, et si ponat gra ingro, qe capax
 an effus aditi, redit illam gratum et filium adyptiu
 um Dei, et pnta gra in Christo Domino, q n. e capax
 effus aditi, reddit illum gratum, re us filium adyptium
 Dei.

Unguis: Unguis Dina in p. n. ut utitur q. cognoscen
 um, id pntium frate generos, in filis tn n. utitur prin
 cipium frate generos, t. illum utitur cognoscen: qo be
 pntia pnti in subto, qn illi comunicat ois suis effus fratris.
 Un ad qlibet spiritum accidentale, t. ad aliquem effum acci
 dentalem suffit qlibet unio, ad oem effum n. qlibet unio
 usq. e, id subtum dabit ee capax, et proportionatum.

Unguis: ois effus aliusq. frate it ab ea, et inter se
 indypti: qo si frate uiuat alij, uiuabit ois, t. si n. ui cat
 ois, n. comunicabit alij. Qum alij i. nandi abie ang.
 nam effus fratris frate inter se dygnati ex na rei, altem
 dyntinctione includenti ab incluso. V. hoc clarescat aduer
 se: altem V. g. pnti ex albedi, et saltem ex unione ad
 subtum proportionatum, si in leri alia unio ad aliud
 subtum improporionatum, tunc dabit alij effus fratris alij.

In albedine, est effectus proportionatus ex albedine, et unione
 ad substantiam ipsi albedini proportionatam, si sint generici, si spe-
 fici (quod sit et nomina ligni ex materia rei ab eorum effectibus
 proportionatis ex albedine, et unione ad substantiam imperportionatam.
 In communis ergo in serie unionem proportionatam negat
 albedo, stare effectum colorati quod sit effectum albi, et
 huius albi; sic est in serie unionem non proportionata-
 rum negat albedo, stare effectum genericum, quin quod sit effe-
 ctum, et individualement in eadem serie, potest stare
 eius effectus in alia serie, quod in alia serie potest alii-
 quod effectum: sicut in Dialectici significari effectus quod veni-
 entem ex materia, et unione ad substantiam imperportionatam
 huius modo substantiam, et huius albedinem quam, et huius, nullo
 modo potest lapidem generatum, nec Angelum album, nam huius
 nomina imperposita sit ad significandam quam, et albedinem
 primam in rebus aptam.

Sunt alii et; nam dicitur, quod et illi effectus utra-
 que lignum, potest in unam sine alio communicari iudicando
 substantiam in capax unius, non ut alterius. Declarat expli-
 citi, cuius effectus, sanctificandi est ut illi lignum in ab-
 usu faciendi, filium adhibuimus Dei, et in eius communi-
 catione (Christo Domino, quod communicati est potest et in al-
 bedine, quod reddit generatam albam non in extensam ex-
 tentione: ergo et albedo potest Angelum huiusmodi albe-
 dinem, non ut albam, et gratia reddit lapidem huius-
 modi gratiam, non ut gratum, et est quod talia sunt in
 sint capax unius effectus, non ut alterius.

Graferet ergo Deus potest recipere auidem huius,

si sit incorporea mutabilis, n. mutabilis. Ergo illud, quod dicitur in di-
 versis mutabilis, dicitur in hanc mutabilis: sicut Angelus dicitur hinc ab-
 bodem; Deus tamen non est dicitur hanc mutabilis, nec mutabilis umbra: non
 in illo. Et est mutabilis, nec dicitur hanc mutabilis, et dicitur

Jacobum

Diffones 4^a: et est, quod videtur, sicut est in visione, n.
 regis, quod sicut videtur subum impportionatum: quod est, quod
 accidens sicut est in via uli unione, n. regis, quod sicut sicut in ut-
 to impportionato. Ergo cum, quod videtur in visione n.
 recipit aliqd iibi nalis unione, seu impportionatur sua via:
 in te, sicut in visione, n. be colligit, quod sicut sicut in subum im-
 portionatum: at us accidens extra subum recipit aliqd iibi na-
 lis unione, et impportionatum, ut, et cum, et cum creaturam,
 in nihil mirum, quod est sicut recipere unione ad subum iibi
 nalis unione, et impportionatum.

Diffones 1^a: Deus nec est elevare subum, nec sicut: sicut
 ponere sicut in subum impportionato. Ergo cum, xpie, sed,
 impportio, ergo cum, sicut in Deus efficit sicut elevare et pro
 obedientia subum sicut sicut sicut impportio elevare ipsum
 subum, sicut sicut elevare ipsum, et sicut n.
 lem, ut elevent, et recipiant visionem, et amorem sicut na-
 em, sicut in talibus sicut efficit sicut, ut elevent, et recipiant
 talis efficit. Illi elevent elevem sicut in sicut efficit,
 in Deus sicut accidens in subum impportionato, et sicut
 identitatis in ipso accidentia.

Diffones 6^a: illud quod recipit, debet esse ad maiorem recipie-
 nis: ad accidens unione n. est ad maiorem subum spiritualis,
 hoc non caret sicut, illud us est hoc: quod accidens unione
 am regis recipi in subum spiritualis. Et sicut maiorem; nam

aia realis recipitur in materia, et in n. 2. entitativa ad materiam
 hinc patet: item in n. 2. appabili aia, aliam effectum it
 indivisibile, et recipiunt in materia indivisibile.

Et hoc videtur verum potest nalis subitari in
 subto spirituali. Affert hinc et aia depp. 3. 2. sectione sb,
 qd pbat exis sensationum malium, q recipiunt nalis in
 aia reali spirituali. Neg: hinc pot fieri argum ad alia
 accidentia nalia, V.g. calorem, ignitatem, posse recipi
 si est in aia, nam dati hinc, igit recipite cogi mus
 admittere immediatam receptionem sensationum in aia spiri-
 tuali, n. us ignitatis, aut caloris, nam in aia phica versat
 ut stat experia, wimur et admittere phiam receptionum
 sensationum in aia; hae in doctrina n. e. extendenda ad oia
 alia accidentia, sicut ue dicunt, q affiant subto spirituali
 nalis posse recipere accidentia spiritualia, qz inde sequatur
 qd possit recipere oia, wlytqz n. pot recipere wlytione, put
 ut sibi congruent, n. us intellectiores: et hinc ad lib
 rum et aia.

Disputatio 3. a

De materia 1. a

sectio 1. a

De materia 1. a, et qd sit?

Quaestio 1. a: De materia 1. a! Q. qd sit? wlyt ph
 orum apud p. p. 11. 1. 2. philosophum cap. 7. qd dicit 1. a,

atq; in alleg. deus is sectione i^a n° 4° *Consequenter*
 etus, *fluctuans*. q^o q^o agentia natia n^o creant, id^o generan-
 go ex aliq^o supposito subto. id^o her^o subtum n^o supponit aliud
 ne^o de^o p^o p^o in infitum: q^o ostendunt e^o in aliq^o subto
 substiali, q^o d^o ma^o i^a a^o *Explicati*, q^o q^odo lignum succ-
 titi in ignem, t^o uiuere in cadaues, naria debet remanere
 aliq^o; q^o d^o estendo sub fra^o ligni, et uiuentij et nouis rei-
 giat^o fra^o ignis, t^o cadaueris, alit^o *Chareti* antiquitas,
 j^o denegati agentia nati: q^o her^o aliq^o q^o met, e^o ma^o
 recepticia diuersionem fra^o substialium.

Constat i^a, q^o motus *Christi Domini* aliq^o mansit
 hantij *arumpta* in seculis y^o illud triduum: id^o n^o man-
 it^o aia: q^o ma^o; q^o d^o ma^o y^o amia, t^o separata fra^o
 y^o reuerat. 2° q^o in reliq^o *Sanctorum* aliq^o eorum met,
 q^o fideles uellimas, et ueritamus, alioquin e^o indignus ba-
 ly cultus: id^o n^o met aia; q^o ma^o, j^o antea informabat
 aia uiuente mo^o n^o uiuente: q^o d^o i^a um, et u^o u^o u^o
 oiam fra^o substialium.

Oppone: q^odo in *Flortia* *Conseruata* generati uer-
 mij, nula ibi y^o supponit ma^o ex q^o talij uermij gene-
 retu, nam ma^o panij iam euauit, ma^o u^o *Christi* n^o in-
 formati fra^o uermij generati, ut ex se y^o: q^o d^o clapsu-
 ua generatio sine supposito subto: q^o n^o bi ex n^o uij ge-
 neratij infesti ma^o i^a a^o. *De* talem generatiam fieri ex
 ma^o submptata a^o *Deo* ipso generatij mumentis t^o illam
 t^o nouis creando, t^o aliunde adducendo, t^o deniq^o ipsam
 antecedentem ma^o panij iteram rep^o ducendo, ex qua
 t^o fra^o genita y^o uermij.

Quere:

Quare 2°: qd sit ma i^a? Qd est i^a est i^a ut
 tum, ex q^o sicut vna sp^{er}ita substantia, qd q^o idem
 mit ante, et post corruptionem eam. Cum ex arte d^{ist}
 finiant sic p^{er} p^{er} l^o: Et id ex q^o qd p^{er}iam fit n^{on} p^{er} accid^{ens}
 ergo, id p^{er} se tanquam est substo i^a. P^{er}ta ex q^o regit
 catras cas, ex q^o nihil fieri d^{ist}; P^{er} n^{on} i^a d^{ist} fieri
 aliqua ex efficiente, finali, p^{er}ati, exemplari, id ab effici^{ente}
 ente p^{er}ter finem p^{er} p^{er}am, et exemplari p^{er}ta qd p^{er}ia
 fit d^{ist}at eff^{er}am p^{er}iuam, nempe p^{er}am, et sp^{er}ita
 p^{er}iam, hoc t^{er} exprimit i^a vis, q^o i^a vis i^a d^{ist} ab agen^{te}
 te a^{nt}

Pr^o regit i^a: sp^{er}itis ex gere, et d^{ist}a, q^o
 n^{on} fit ex ma p^{er}ia, id meph, et q^o n^{on} tractat p^{er}ia
 Regit i^a 2°: sp^{er}itis ex na, et substia, q^o mag^{is} p^{er}ter
 ad meph a p^{er}ta n^{on} p^{er}cidens, id p^{er}ta regit ma i^a 2°;
 ex q^o, et accidentibus fit unam sp^{er}itum p^{er}cidens,
 ut substat ex p^{er}o, et albedi i^a p^{er}ta tanquam ex substo i^a
 regit ma i^a 2^oam, sicut tam accidentium q^o arte
 factorum, q^oam substum iam supponit i^aum, n^{on} nego ex
 ma i^a fieri et accidentia, et sp^{er}ita accidentalia, id est
 v^o, ma i^a et sic n^{on} summit i^a am, id ut 2° am, i^a n^{on} q^o
 reordati ad supponendum i^a p^{er}ia substati, v^o i^a vis, et p^{er}cid^{ens}
 ergo ad supponendum i^a accidentali.

Substige i^a: ma i^a est substiam, et n^{on} acci^{dens}
 ergo p^{er}ta, q^o facit unam p^{er}ta ex i^a p^{er}ia substati, ad q^o
 i^a vis, et p^{er}ta ordati, ut d^{ist}at p^{er}ta. Et p^{er}cidens, id
 p^{er}ta: at v^o ex substia et accidenti n^{on} surgit unam
 p^{er}ta, ut viter d^{ist}at. Quia est i^a am substum, accidens v^o
 n^{on} est i^a am substum, id p^{er}ta illud supponit.

97
Eandem q̄a s̄ia mat̄is subiectat̄is subiectat̄i in m̄a. nala
uō subiecta subiectari p̄st̄ naler in accidenti: uñ q̄a s̄ia q̄d m̄a sit
subiecta in p̄lecta, q̄a p̄p̄orit uenire p̄ se s̄ia: item, q̄d sit ex
p̄ora ē in om̄naler s̄at̄um ad q̄tum s̄arum uer̄p̄arum, imo
radice t̄h̄is uer̄p̄aritat̄is.

Collige 2.º: m̄am i.^{am} ē creatam, et in corruptibi-
lem creatam, q̄a si nō creari fieret ex p̄p̄orito sub̄to, uñ in
iam nō ēt i.^a incorruptibilem, q̄a corruptio ē. uñ p̄ h̄ōrū
app̄t̄ionem (q̄a redit̄io ent̄is in p̄iacentem m̄am) at uñ m̄a
s̄it i.^a nō h̄et aliam p̄iacentem, in q̄ p̄rit uolūta.

Prode: q̄d agens nate instantum corrumpit s̄am alijm
in q̄ntum introducit in m̄am dispositionis s̄arū nā talis
s̄a, seu dispositionibus illius p̄iūci: at uñ m̄a nala h̄et
dispositiones sua nā s̄. rig, s̄it p̄p̄iam, et uñ sub̄tum d̄iū
s̄. uisum.

Subsectio 1.^a

Stuūti argū 2.º incorruptibilem m̄a

Obij 1.º: ex s̄ole ap̄rente 2.um se corrumpi, ut ē but̄ tum
p̄iūci: item alio in loco d̄bet m̄am ē. uñ h̄ōrū corruptione.
item at uñ q̄d ē in corruptione, et corrupti. Q̄d ad 2.um
s̄. uñ, s̄ilem s̄ol uale m̄am corruptam s̄ p̄iūci, id ē p̄p̄oritam
ex utraq̄ s̄it̄itum corrumpi: ubi nō 2.um aduenit s̄ia q̄ m̄a ē
vit p̄iūci destructi p̄iūci, et p̄p̄orū p̄p̄oritam ex illa et
m̄a. at uñ in se corrupta nō destructi: ad 2.um d̄c m̄am ē
q̄d iam, seu sub̄tum h̄ōrū corruptione nō ē incorruptibi-
lem in se: sicut m̄a ē i.^a s̄ia, q̄a sit s̄ia, in p̄p̄oriti q̄a sit p̄p̄o-
ritum, et d̄c s̄at̄ anihilat̄is, q̄a sit anihilabile: ita m̄a ē
corruptione, q̄a sit corruptibile.

Obj 1: dicitur si materia est incorruptibilis, oppositum de no in-
 aliis in corruptibile; in hoc dicitur nam anima rationalis est incorrupti-
 bilis et n. heromiat oppositum incorruptibile: vñ ut aliqd
 ab se sit incorruptibile, nihil herē debet, qd in se sit cor-
 ruptibile; ut catenam sit fortis rubeo, qd heat anulum fra-
 gilem.

Subj: hō ē spiritum corruptibile, et illa unio destrui
 potest: n. hoc fiet et materia, nam destrui potest unio: qd X. dicit
 S. d. ea, ut corrumpi, qñdo p. creatio reparanti corrup-
 tibiliter; at vñ materia p. it accidentales, qd reparatio met etia
 materia, ut destructa unione, n. met hō, met ad huc materia

Obj 2: materia dependet a forma, ut sine alij. n. n. n.
 naturalis negat: qd dicitur tunc agere nate vñ forma des-
 truit et materia. Q. qd sit et ante, et q. infra, nego vñ
 agere in nate, seu nā nunqm destruit unam formā, qd
 aliam p. ducit, alioq. intendere destruo se a materia.

Subj: forma accidentalis, ut lux destrui potest, qd tunc
 illius introducat et noua alia forma in materia: qd sicut forma substi-
 tialis. Nego vñ: qd lux n. destruit a stratis, id est fulu-
 minosi, forma vñ substantialis destruenti q. d. positiones stratis,
 ha vñ rei disponunt ad nouam formam.

Obj 3: si unio sit, qd materia n. sit incorruptibilis
 in ordine ad agere nate, n. in p. qd in ordine ad Deum na-
 turam vñ corruptibilis n. sit; un. n. demonstrari potest
 qd materia ex nā sua potest durare? Q. qd sit et p.
 instantia dicitur in materia, si a Deo ut in destrueret n.
 fore corrumpendam, nam corruptio ē lapsio, i. e. resolu-
 tio

hic entis in piam mentem; at uo si ma a Deo, tunc qd qd
alio destrueret n. resuere in piam mentem, ut pnt, id in-
nihilum tam sui, qm subti, qd e aniglati, et n. uerum piam

Sed uo ma pertulet et se durari, ac p m, nec det-
ui, sue aniglati a Deo uo lege na operante. Jate tur
J. Anig. in ph. disp. 2. n. 24 n. p m aperte qd bari; a tri-
kin, ma hanc talem pstantiam, tum qd nula experia
stravium suaderi pnt, tum qd i ma sit uo subum fravium
substantialium, ad ppetuitatem na spectat, ut t. fix uariant, sub-
tum si illy recipiunt ier meit, et pueret, i Anig. qd cad
ras qd pbat Angelorum, et aia ualy ppetuitatem uo frain
pbat et t ma a

Sed qd dicitur de ppositio neg straxie ad frain, illamq.
destruente: qd dicitur pstant destruentem ma, et p. neque
p aduentum illarum corrupent. Ideo uoim: qd tra-
na talia sit in alia uo ad aligat uo tum illorum uo, qd
mutus se expelant, huc uo e ma, qd n. e in orde aligat sub-
tum, i ipa sit subum uoim p m, ac p m nullo dispo-
nitione neg, ne p. illi s. uoim, alioquin iam n. e uo subum a

Declarati: qd dicitur neg, qd destruent ma in illa d-
obest recipi: qd n. pterent eiq. destructionem, tum qd nula fra-
pnt destructionem uo p m subti, iam n. pterent uoim ipi uo.
tum qd unum straxiam neg recipi in alio straxie: qd dicitur
recepta in ma n. pnt illi s. uoim.

Dic: recipiant talis dispositiones in fra: uo. qd a
fra malis pndet a ma, ac p m dispositione neg, qd fuerint uo.
na ma, et erant uo uo tali fra, et p. neque requerent

in illa recipi: si uero fiat fuerit spiritualis, ut est independens a
 materia, ita materia ab illa, ac primum si uerere nequeant talis forma dis-
 positiones.

Obiectum: ea licenti corrumpi, quum primum ad inuicem
 reparantur, et tales primum separate permanant, ut magis unio perat
 ut patet in hoc: id primum materia nales reparantur, ut patet in ligno.
 quod materia corrumpi potest. Dicit S. L. hic, ea quod dicitur corrup-
 ti, quum primum essentia reparantur, non quum illa accidentales, tunc
 adhuc manet forma rei essentia, ac quod materia dicitur reparantur
 primum accidentales integras, sunt et exterrine, in quum quilibet ad-
 huc manet essentia rei materia.

Hoc illud quod dicitur in opinione opponente stinuum
 ex partibus indiuisibilibus; in opinione uero, quod illud opponit ex
 partibus essentiales diuisibilibus est magis dubium; nam si materia
 includat essentiales uniones, destructis illis destructis et materia, sicut
 in hoc. Sed potest responderi materiam includere essentiales materiam
 includere essentiales aliam uniones, non in uis; illa uero, quod
 essentiales includit, non est nales, et nec dicitur destructio
 de manente materia, potest quod Deus annihilare iam materiam
 ac uis destruere unionem manentibus partibus non potest, talis
 non primum adhuc essentiales diuisibiles, ut patet essentiales tales, ac
 primum unita, ac quod nequeat adhuc tamen essentiales materia seruare.

Obiectum: omnes uniones materia ita generata, non ducta
 ab ipsis partibus: ita uero generabilia est corruptibiles: quod omnes
 uniones materia ita corruptibiles, et quod nequeat ipsa materia
 et essentiales includere. Dicitur potest est, non uero genera-
 biles est corruptibiles, nam forma celi est incorruptibilis, et
 non est corruptibiles: ita uero in quod omnes uero.

22
Sicut patet 2^a oij uniones mae esse generatas, illas scilicet sine
quod illiguntur esse mae, nam mae x^a oij est creata: at
ut mae in roe mae includit specialiter aliquas uniones, sicut
est specialiter diuisibiles, quod si multi, tamen n^{on} b^e, existimant
oij uniones mae esse creatas, quod mirum si hic dicatur
et aliquid. Vnde uniones oij mae n^{on} sunt eadem roe: haec
in ista opinione, quod diffultetur recipiuntur

Subiectio 2^a
Vnde mae quia quantitate sit diuisibilis

Difficilis est Vnde mae sit simplex a Dubium in roe mae esse
simplicem simplicitate phi, quia si statet mae, et fra, dilla
mae, quod illa statet, redderet quod, an esse simplex, tamen: signi-
ficatum, cur haec n^{on} est simplex: quodam, quodam an illa est
mae, et est est sponta, et sic in infinitum. Vnde illa diffisio est
et simplicitate integrali, et quodam, et quod Vnde mae quia quantitate
sit diuisibilis

Ad offe^{re} S. d. tracta 2^a, n° 107, et Quaedam: patet
quod id, quod est indiuisibile neque dicitur potest diuisi: id mae dicitur
n^{on}, ut patet in tabula: quod mae n^{on} est indiuisibile, ac per n^{on} est
integraliter simplex, quod autem haec diuisio n^{on} procedat a quantitate,
patet, nam si mae per tam unam lineam extendatur, et in infinitum
sicut quantitate inhiabit, aut per mae remotiores influant ad quantum,
aut n^{on} potest dici, quod in infinitum influant ad quantum, ne admitta-
ti motus in infinitum si n^{on} influant: quod mae hinc per extraxit
et una quantitate, ac per frequens est diuisibilis

Dicitur: Aliter offere subitiam sublata quantitate
n^{on} esse diuisibilem. Quod phum nare subitiam esse diuisibilem

unitatiue, n. uō ē diuigibilem unitatiue & separabilitē unius p̄p̄
 ab alia, qd̄ p̄t̄ fieri saltem Trinitatē, et in separata. Inuicem;
 n. ētā diuigibilem unitatiue, seu & exclusionem unius p̄p̄ ab
 alia, q̄a subtrata unitati una pars aliam n. excludit. Un. nota
 h̄c, qd̄ mā nudata si unitati meret extensa, n. p̄ ordinem
 locum, qd̄ ē p̄p̄rium unitati, meret t̄a extensa p̄ ordinem actum,
 et hanc extensionem h̄c mā ē se, et n. a unitate.

Dig 2°: si mā ētā se extensa postularet et se ubi ali-
 uisibile, ac p̄m, nec Trinitatē p̄t̄et Calasi in indiuisibilitate
 postulantiā, et exigentiā n. p̄ se h̄lli, ut p̄t̄ in accid̄tibz
 extēst q̄ n. un. h̄c p̄p̄ extēst q̄ aualis ē eff̄ij accid̄ta-
 liz, q̄ p̄t̄ falli, ap̄t̄udinalis, ē eff̄ij esiatiz, et nun-
 q̄m p̄t̄ falli.

Dig 3°: id ē corpus Christi Domini ē tūm subylibet
 p̄ quantitatē p̄p̄, q̄ n. ē ubi p̄ mā unitati, et vō illius, sed
 p̄ mā substantiā, et vō illius: q̄ substantiā p̄p̄ ē mā ē se, n. ē diuigibi-
 le, id h̄c h̄t a unitate. A unitatem Christi Domini in lū-
 haritā ē indiuisibilitē, q̄a caret ubi inuicem scriptis. Et stand
 t̄a, saltem unitatem ē p̄ h̄c indiuisibilitē, qd̄ p̄t̄ ita ē se, qd̄ p̄
 p̄t̄ aliud saltem Trinitatē, imo h̄c h̄t illis, nam q̄n t̄p̄ Chr-
 isti Domini n. ē simplex, id h̄c p̄p̄ integratē, et n̄t sub mō
 indiuisibilitē q̄ idem d̄m ē mā ē si subtrata unitati redderet p̄p̄-
 tiē indiuisibilitē adhuc n̄ ēt integratē.

Subsectio 3^a.
 Et mā i^a h̄c p̄p̄ existiam.

Dig 4°: si p̄p̄rium apud S. L. tractu 2°, n° 67, un. mā
 nullis mō existit & existiam f̄c, id h̄c p̄p̄, et peculiarem

27
 sibi existiam furtim huius itaq; summi abidentitate etia cuiusq;
 rei, qm eius etia extra eam, et hoc ita sumpta nihil aliud e, qm
 existia, ut exiter dicit in metaph. q; pnto si spiriti inest tutum,
 entia, seu ma etia e realiter distincta a fra. qo existia ma i' itid
 i' eius etia e distincta ab existia fra. a

Dato fra, qd existia rei distincta ab illius etia, adhuc
 existia ma e distincta ab existia fra, qo, qo, e ita ca maly, ma, qo
 neiois, seu fra generata: qo naris debet intelligi existens, ut non
 pnto ita ante existiam fra, pnto, qo ius etia alio regitenti
 existiam, ut ait: qo anteqm ma recipit causam fraam generatam
 debet recipi existens: qo n pot existere q existiam fra, qm ait,
 alioquin iam recipere existens, anteqm existeret, et uere non
 existiam, qd clare implat a

Dico hoc ut probare, ma n existere p existiam fra mali,
 qm ait, n ad, qd n existat q existiam fra vult, cuiusm e ita dicit
 e: qo si ma het ppriam existiam, qndo e i' fra mali, et ilam
 habet qndo e i' fra vult, n n desinit existere a d. 2: qo x. Di
 uum Thomam 2o gentes cap. sb existia ma e maly: qo regit ex
 istere q existiam aia vult, qe pnto taly a d. 3: qo 3:
 qo ma e pnto n supponit informata dpo pnto ni bene
 quity ad informem aia vult: qo qndo recipit aduenire fra
 vult, iam ma recipit existens, pnto n ita taly dpo pnto
 hioney qm informat ab aia a

Dico iterum: ma i' ad una fra transit in aliam, n existit
 q fraam e noua aduenientem in eo pnto, q intelligi illam antecedere,
 taly, t dpo pnto, quia, ad pnto pnto existit q existiam amia,
 e pnto pnto, e deinceps q existiam fra aduenientey, ac pnto i'
 existit, t q fraam pnto, t aduenientem a d. 3: qaut pnto
 ma n pot existere q fraam aduenientem pnto pnto, in q illam